

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí v Bratislave 11. septembra 2013 v trestnej veci obvineného **Ing. J. K. pre zločin marenia spravodlivosti** podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 3T 28/2011, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. J. P., proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, zo dňa 20. septembra 2011, sp. zn. 3To 85/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. J. K. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 9. mája 2011, sp. zn. 3T 28/2011, bol obvinený Ing. J. K. uznaný za vinného zo spáchania

zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. (v bode 1/), pokračovacieho prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák. (v bode 2/) na tom skutkovom základe, že

1/ po tom, čo ho v raňajších hodinách dňa 4. augusta 2008 pri preverovaní trestného oznámenia J. U. pracovníci Odboru kriminálnej polície Prievidza vyzvali, aby im poskytol záznam z kamerového systému snímajúceho priestor pred jeho prevádzkou E., toto odmietol vydať s tým, že kamerový systém nevie obsluhovať, následne v doobedňajších hodinách dňa 4. augusta 2008 v P. požiadal M. R., aby vymazal záznam z kamerového systému umiestneného a nainštalovaného v jeho internetovej kaviarni E. v P. na ulici M. ktorý zaznamenával priestor na parkovisku v P.

na M. ulici č. X., kde v čase od 22.00 hod. dňa 3. augusta 2008 do 5.50 hod. dňa 4. augusta 2008 došlo k prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. vyšetrowaného na oddelení skráteneho vyšetrowania Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prievidzi pod ČVS: ORP-1719/1-OSV-PD-2008, skutok, ktorý spočíval v poškodení osobného motorového vozidla zn. VW Passat bielej farby, evidenčné číslo P. patriaceho M. U., po tom čo na základe požiadavky obvineného Ing. J. K. M. R. v čase od 09.33 hod. do 9.56 hod. dňa 4. augusta 2008 zmazal všetky nahrávky videozáznamov kamerového systému v čase od 22.00 hod. 3. augusta 2008 do 6.00 dňa 4. augusta 2008 z kamerového systému z počítača v E., kde boli uložené,

2/ dňa 15. júna 2006 o 13.05 hod. v priestoroch Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, na Úrade justičnej a kriminálnej polície, Odbore skráteneho vyšetrowania, pri vyluchu ako svedok po riadnom poučení o následkoch krivej výpovede v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-1163/1-OSV-PD-2006 pred povereným príslušníkom Policajného zboru uviedol, že dňa 19. mája 2006 v čase okolo 15.30 hod. sa vozil ako spolujazdec na vozidle Volkswagen Passat, ktoré riadil Z. N., pričom po predchádzajúcom telefonáte so svojim otcom J. K., ktorý ho informoval o konflikte s D. P., prechádzali popred Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v P., kde videl policajné autá, hŕstku ľudí a D. P. a vo vzdialenosti okolo 2 metre od tejto skupiny na zemi ležiaci mobilný telefón, Z. N. prikázal zastaviť a bez vystúpenia z vozidla z otvorených dverí mobilný telefón zodvihol zo zeme a odtiaľ spoločne odišli na políciu, kde telefón odovzdal, pričom službukonajúcemu policajtovi uviedol, že telefón našiel na mieste a tvrdil, že sa predtým ako išiel na políciu s otcom nestretol, pričom rovnako vypovedal aj dňa 30. júna 2006 o 9.30 hod. pred vyšetrowateľom na Úrade justičnej a kriminálnej polície v Prievidzi, ktorý pod ČVS: ORP-475/OVK-PD-2006 viedol trestné stíhanie proti J. K. za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pričom vo výpovedi pred vyšetrowateľom dňa 13. júla 2006 o 9.40 hod. zmenil miesto nálezu telefónu na miesto za -G. pri Železničnej stanici v P. a následne dňa 13. septembra 2006 o 14.00 hod. a taktiež na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde v Prievidzi, sp. zn. 2T 26/2007, dňa 6. júla 2007 vo veci obžalovaného J. K. zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. po riadnom zložení prísahy, čo bolo v rozpore so súdom zistenou skutočnosťou vyslovenou v rozsudku 2T 26/2007, ktorým bol obžalovaný J. K. st. odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd obvinenému Ing. J. K. podľa § 344 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 7 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. ho súd na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku Okresného súdu Prievidza podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 20. septembra 2011, sp. zn. 3To 85/2011, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

Porušenie práva na obhajobu obvinený videl v tom, že nebol vyšetrovateľom riadne upovedomovaný o čase a výsluchu konkrétnych svedkov. Poukazoval na ustanovenie § 213 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého má vyšetrovateľ povinnosť oznámiť obvinenému, resp. jeho obhajcovi nielen miesto konania procesného úkonu, deň a konkrétny čas výsluchu, ale aj meno osoby, ktorú bude vypočúvať, pričom poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. júna 2012, sp. zn. 1 TdoV 16/2011, ako aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Postup vyšetrovateľov bol aj predmetom žiadosti o preskúmanie postupu krajského prokurátora zo dňa 31. októbra 2008, ktorú vtedajší obhajca JUDr. J. H. podal na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky. Tiež podal dňa 13. augusta 2010 žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľov, kde poukázal na skutočnosť, že policajti zámerne na jeden deň a ten istý čas dali procesné úkony dôležité pre trestné konanie – výsluch svedka dňa 18. augusta 2010 o 9.00 hod. v Trnave a výsluch obvineného Ing. J. K. tiež 18. augusta 2010 o 9.00 hod. v Ilave. Generálna prokuratúra však nevykonala žiadnu nápravu. Preto žiadal, aby najvyšší súd v súlade s § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a zrušil výrok o vine a treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine podklad.

K dovolaniu sa vyjadrila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Prievidza, ktorá považuje dovolanie obvineného za nedôvodné. Právo obvineného na obhajobu nebolo v celom konaní žiadnym spôsobom porušené. Obvinený bol v každom štádiu trestného konania poučený o svojich právach a bolo mu umožnené ich plne uplatniť. V ustanovení

§ 213 ods. 3 Tr. por. je uvedená povinnosť oznámiť obhajcovi čas, miesto a druh úkonu, nie konkretizovať údaje o svedkovi, ktorý má byť vypočutý. Tým sa predchádza aj prípadnému kontaktovaniu a ovplyvňovaniu svedkov pred samotným výsluchom. Preto navrhla dovolanie obvineného v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie je naplnený dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. možno uplatniť, ak v konaní bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 4 dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo ods. 5 Tr. por., namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Odvolanie obvineného ani jeho vyjadrenie v záverečnom návrhu na verejnom zasadnutí pred krajským súdom neobsahuje žiadne také námietky, ktoré možno stotožniť s námietkami vzťahujúcimi sa na uplatnený dovolací dôvod, preto najvyšší súd na tento dôvod neprihliadal.

V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Tr. por., ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného

konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia.

Obvinený bol v priebehu celého trestného konania zastúpený svojim obhajcom. Zo spisového materiálu vyplýva, že obhajca sa v prípravnom konaní zúčastnil pri vykonaní niektorých namietaných úkonov – výsluchov svedkov, konkrétne výsluchu M. U. a J. D. z 13. júla 2010 a výsluchu J. D. zo 7. septembra 2010. Výsluchov svedkov F. Š., M. Č., M. R. a R. K. sa nezúčastnil, hoci bol v dostatočnej miere v zmysle § 213 ods. 3 Tr. por. o vykonaní týchto úkonov vyrozumený. Všetci svedkovia boli následne vypočutí aj na hlavnom pojednávaní za prítomnosti obvineného ako aj jeho obhajcu, preto nemožno hovoriť o porušení práva obvineného na obhajobu. V súvislosti s ostatnými namietanými úkonmi najvyšší súd poznamenáva, že tieto námietky neobstoja, nakoľko uvedené úkony neboli vykonané (došlo k ich zrušeniu), o čom bol obhajca obvineného vyrozumený.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. septembra 2013

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová